

1. Vzpomínáš si na ty plány,
když ti zdarma někdo svobodu dal?
Psal se listopad sametovejch slov
a nikdo náhodě nic nenechal.

2. V čele byly ideály,
jak to tak bejvá,
na náměstích davy stály
a v nich se skrejval
i strach, kterej už tak
dlouho sídlil v dušičkách.

R: Možná, že jenom spíš
a pak se probudíš.
A těch pár let to byl jen zlej sen.
Možná už procitáš,
modřiny počítáš
a jako pštros schováš tvář pod polštář.

3. Dávno ti do prachu spadly
růžový brýle.
Pravda, láska a tak dál
šly stranou kvůli zlatý žíle.
Zbortily se ideály, to nám patří,
dobře nás vychovali rudí bratři
a tak strach se zase usazuje v dušičkách.

R: Možná, že jenom spíš...